

УДК 687.02:
687.03

Яна КАЖУКАЛО, Світлана ЛОЗОВЕНКО,
Лариса БІЛОЦЬКА
Київський національний університет технологій та дизайну,
Україна

ТЕХНІКА ІРЛАНДСЬКОГО МЕРЕЖИВА ЯК ВИД ОЗДОБЛЕННЯ ВИРОБІВ СТАЛОЇ МОДИ

Мета. Дослідження техніки ірландського мережива з метою подальшого використання в одязі, аксесуарах та інших виробих сталої моди. Характеристика класичних мотивів, прийомів та матеріалів для виконання виробів у цій техніці.

Ключові слова: ірландське мереживо, оздоблення одягу, сталі виробництво продукції, виробництво одягу.

Постановка завдання. На противагу до «швидкої моди», концепція «сталі моди», передусім, передбачає дбайливе ставлення до природи, використання екологічно чистих і перероблених матеріалів, а також популяризує можливості повторного використання промислових товарів та ремонту виробів, дотримання принципів ресайклінгу і апсайклінгу продукції. Надихання нового життя у вживані речі вимагає створення унікального оздоблення, незвичайних ефектів, непередбачуваного дизайну. Цікавим є дослідження кластичних технік в'язального мистецтва з метою подальшого їх застосування для оздоблення одягу та інших виробів сталої моди.

Методи досліджень. Дослідження базувалися на принципах системного підходу, візуально-аналітичному методі та методах аналізу і синтезу наукової інформації.

Результати досліджень. Техніка в'язання ірландського мережива має історичне підґрунтя, але ідеально поєднується із процесом створенням сучасних моделей переосмисленого одягу завдяки можливостям розробки унікальних візерунків і втілення неповторних форм та стилів. Найбільш поширеними виробами, виконаними у цій техніці є: знімні коміри, манжети, шалі, сукні, топи, блузки. Також ірландське мереживо із сучасними мотивами використовують у якості оздоблення одягу, аксесуарів та предметів домашнього вжитку.

Головна особливість цієї техніки – поєднанням різноманітних в'язаних мотивів на сітчастому полотні-онові у довільному порядку. Завдяки цьому кожен зразок ірландського мережива має неповторний вигляд, індивідуальний дизайн та тематику.

Традиційні мотиви цієї техніки мають форму квітів, листків дерев, метеликів, пташок, трілисників та фантазійних фігур. «Ірландська троянда» є найбільш відомим та впізнаваним елементом.

У минулому класичне мереживо виготовлялось із бавовняних, лляних або шовкових ниток різної товщини білого кольору. Проте аналіз сучасних тенденцій свідчить про актуальність поєднання різних кольорів в межах одного виробу, своєрідного розфарбовування в'язаних мотивів відповідно до тематики візерунків (рис.1).

Рис. 1. Ірландське мереживо у колекціях відомих дизайнерських брендів: а – Marni, б - Oscar De La Renta, в - Alexander McQueen, г – Aigner, д - Dolce & Gabbana

Рекомендовані матеріали для виготовлення виробів та оздоблення у даній техніці – пряжа товщиною приблизно 60÷80 текс. Основна нитка повинна бути щільною, гладкою, дуже високої якості. Номер гачка для даного виду пряжі – 0,5÷0,75 мм. Основні прийоми, що використовуються у схемах: повітряна петля, півстовпчик, стовпчик без накиду, стовпчик з одним та двома накидами, з'єднувальний стовпчик, елемент піко.

Висновок. Аналіз техніки ірландського мережива та практичний досвід її використання виявив складність та трудомісткість виготовлення виробів із тонкої пряжі, проте головна перевага використання даного напрямку у виробництві товарів сталої моди – можливість максимального урізноманітнення виробів, та створення їхнього неповторного дизайну.

Література

1. How to do Irish Crochet. URL: <https://www.gathered.how/knitting-and-crochet/crochet/how-to-do-irish-crochet/>
2. Ниткові з'єднання швейних виробів. Частина 1 : навчальний посібник / Л. А. Бакан, Л. Б. Білоцька, С. Ю. Лозовенко, Т. О. Полька. Київ : КНУТД, 2017. 212 с.